

[Arnth Jensen.]

delsskoleundervisningen, Osvald Larsen. Og alle disse Udtalelser gaar ud paa, at det, man først og fremmest maa kræve af Folkeskolen, er en dybere Forstaaelse af og en stærkere Dygtiggørelse i de tre Fag: Dansk, Skrivning og Regning. Det er ikke et Krav om den praktiske Mellemskoles Gennemførelse, disse Erhvervenes Mænd fører frem, langtfra. Det, de kræver, er, som jeg har sagt, Færdighedsfagene som det centrale i Folkeskolens kundskabsmeddelende Arbejde.

Spørger man saa: Imødekommer Lovforslaget, som det nu foreligger, da disse Krav? — maa Svaret efter min Mening blive et Nej. Gennem Kravet om nye Fag bortelimineres i Virkeligheden den Virkning, som et forøget Timetal kunde faa for Dansk, Skrivning og Regning.

Tager vi f. Eks. Landsbyskolen, den Skoleform, man i særlig Grad vil forbedre gennem Lovforslaget, vil man se, at ikke mindre end 5 nye Fag gøres obligatoriske. Til Undervisningen i de nuværende Fag har man efter nugældende Lov 738 Timer pr. Aar, i alt i hele Barnets Skoletid 5 166 Timer. De nye Fag, som lægges til, er Gymnastik med Idræt, Haandgerning, Naturfag, Tegning samt Sløjd for Drengene og Husgerning for Pigerne.

Hvilket Timetal skal der nu bruges til disse Fag? Ja, lad os prøve paa at regne det ud. Sætter vi Gymnastik til 2 Timer ugentlig — det er endda meget lavt sat efter Skolekonsulent Kaalund-Jørgensens Formening, han mener jo, det skal være 1 Time hver Dag — bliver det 560 Timer i hele Barnets Skoletid. Naturfag kan vel ikke sættes til mindre end 1 Time om Ugen, det bliver altsaa 280. Haandgerning maa vel sættes til det samme Antal Timer, altsaa 280. Tegning kan vi sætte til $\frac{1}{2}$ Time pr. Uge, det giver 140. Endelig kan vi for de to sidste Skoleaars Vedkommende sætte 2 Timer om Ugen for Drengene til Sløjd og 2 Timer for Piger til Husgerning, det bliver 160 Timer. Lægger vi nu alle disse Tal sammen, ser vi, at de nye Fag kræver 1 460 Timer. Dette Tal lagt til de 5 166 giver 6 566, hvilket er 106 Timer mere end det af Ministeren foreslaaede Minimumstimetal.

Det betyder jo i Virkeligheden . . . (A. M. Hansen afbryder). Hvorfor bliver det ærede Medlem urolig? Der er ikke noget at være bange for endnu, det ærede Medlem kan jo senere svare. Dette betyder i Virkeligheden, at enten maa Undervisningen i de nye Fag blive saa intetsigende, at den ingenting betyder, eller ogsaa maa der

tages Timer fra de nu lovfæstede Fag, og det kan kun ske enten ved at tage fra Kristendomsundervisningen eller fra Færdighedsfagene.

Denne Udvikling er vel i nogen Maade foregaaet i flere af vore Købstadskoler — for Kristendomsundervisningen i hvert Fald i København —, men vi fra vor Side ønsker ikke denne Udvikling ført videre. Vi modsætter os ikke en Udvidelse af Timetallet til Gavn for Dansk og Regning i de ældste Klasser — og vort Forslag givet netop Mulighed for en saadan Udvidelse —, og vi modsætter os heller ikke, at andre Fag, alt efter de stedlige Skolekredsens Ønske, optages paa Undervisningsplanen; men der maa i saa Fald ske en tilsvarende Forhøjelse af Timetallet, saaledes at det ikke gaar ud over de efter min Mening fundamentale Fag.

Da jeg ved, at det i Regeringskredse har vakt en, maaske berettiget, Glæde, at to af Venstres Kvinder, Fru Magdalene Lauridsen og Fru Villemoes Andersen, i en Skrivelse til Rigsdagen giver det Udseende af, at Venstre er Modstander af kvindelig Husgerning som Fag i Folkeskolen, maa jeg maaske have Lov til med et Par Ord at rette denne Misforstaaelse. Venstres Forslag giver lige saa stor, ja, jeg tør sige større Muligheder for Indførelse af Undervisning i kvindelig Husgerning ogsaa i Folkeskolen, kun gør vi Faget valgfrit ligesom en Række andre Fag, bl. a. Sløjd, og har man virkelig Tro paa, at der er Trang til en saadan Undervisning, vil den jo komme ganske automatisk.

I Skrivelsen anføres, at netop ved at gøre dette Fag obligatorisk i Børneskolen faar man det bedste Middel til at knytte de unge Piger til Hjemmet og den huslige Gerning. Men det kan vel ikke siges, at de Erfaringer, der hidtil er høstet de Steder, hvor Faget netop har været obligatorisk, just peger i den Retning. Ingen tør vist paastaa, at de kvindelige Elever, der er udgaaet fra f. Eks. de københavnske og frederiksbergske Skoler, hvor Faget længe har været knyttet til Folkeskolen, viser større Interesse for at blive ved Hjemmets Arbejde end de Elever, der er udgaaet fra Landsbyskolen — jeg tror, man kan sige tværtimod. Jeg tror derfor, at man roligt kunde have sparet sig baade Bekymringer og Skrivelse, især da mit Parti gennem andre Forslag, der er anmeldt her i Tinget, netop beviser, at Faget har vor store Interesse, selv om vi er af den Mening, at det faar størst Betydning i Ungdomsundervisningen.

I Regeringspressen, selvfølgelig særlig den radikale, og ogsaa andre Steder, bl. a. i den fornævnte Skrivelse, taler man om